

Crònica

Narcís Rucabado i Franquesa

El dissabte 7 de novembre de 1998, tal com teníem programat i dins de les «sortides d'estudi», un bon nombre de socis de la Societat, vàrem desplaçar-nos a la comarca del Priorat, amb la intenció de centrar-nos en la mesura del possible, dins els pobles que formen el «Priorat de la Cartoixa d'Escaladei», per copsar *in situ* la realitat tan geogràfica com històrica, humana i actual, d'aquest interessant entorn pel que fa a la viticultura.

Ja érem conscients que per la distància el programa podria ésser apretat; el temps de què hom disposa no té la virtut de l'elasticitat, i per tant no es poden fer miracles. Així va passar.

No poguérem gaudir de tots els punts interessants programats. De totes maneres, la jornada fou plena, i s'obtingueren coneixements de molt de profit.

Des de Barcelona seguírem amb l'autocar per l'autopista de Tarragona per desviar-nos cap a Móra la Nova, a la Ribera d'Ebre, per endissar-nos a la comarca del Priorat pel sud.

Ens situàrem al «balcó del Priorat», prop del poble de la Figuera, a uns 600 m d'altitud, per gaudir de la dilatada panoràmica des d'aquest excepcional mirador. Des d'aquest punt, el nostre consoci professor Joan Tort i Donada ens feu una lliçó, de les que sap fer sobre el terreny, lliçó magistral sobre aquests tocoms del Priorat històric, terra de llicorelles on els vins de fama mundial, amb denominació d'origen Priorat, fan les delícies del paladar dels entesos i dels que no ho són tant. Disfrutàrem d'aquesta lliçó de geografia en totes les seves variants.

El proper punt era la Cartoixa d'Escaladei, que no poguérem visitar per haver

arribat massa tard. Ja sabem que la carretera d'aquest indret és plena de revolts i de desnivells notables i el terreny accidentat, i per tant, la prudència recomana tranquil·litat i moderació en la conducció, cosa que els bons conductors ja saben fer. Fou una llàstima perquè arribàrem a la visita un quants minuts abans de tancar i, com es pot comprendre, no volguérem intentar condicionar que fessin una excepció amb nosaltres, deixant-nos visitar el recinte. De totes maneres férem una volta a l'entorn del clos, per fer-nos una petita idea de la importància del monument.

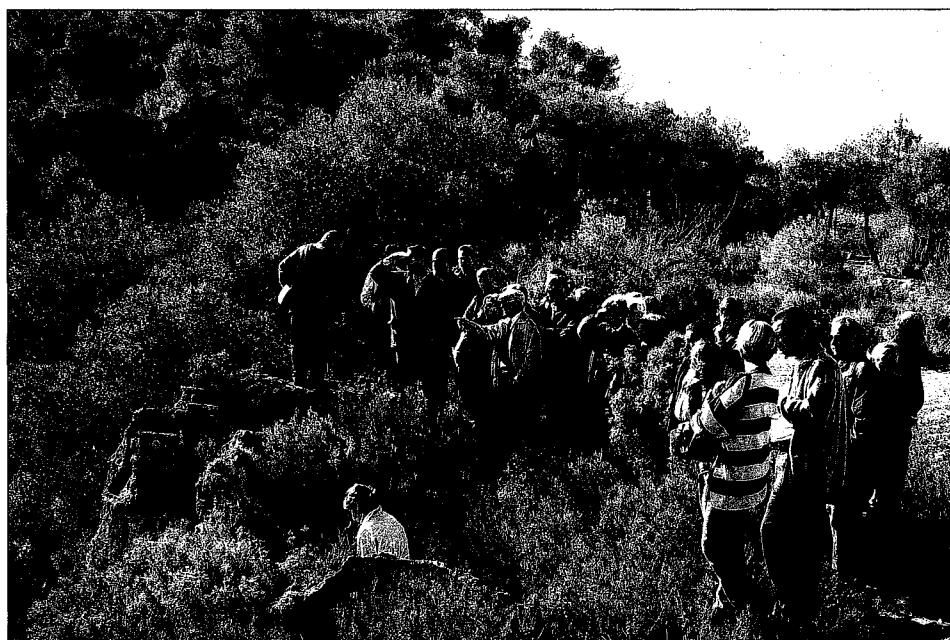
Tot seguit, arribàrem a Gratallops per dinar, on uns bons plats ens esperaven al restaurant La Font.

Després de dinar, i ja recuperades les forces, ens desplaçàrem als afores de la vila per tal de visitar el celler «Clos de l'Obac» —cellers dels Costers del Priorat—, catalogat en la *Guia mundial del vi* com un dels millors vins del món, de la qualitat negra de guarda.

A causa de la defunció d'un familiar molt proper al doctor en geografia i enginyer tècnic agrícola Senyor Albert González, que ens havia de fer un parlament sobre la «Evolució agrària del Priorat», i al Senyor Carles Pastrana, alcalde de Gratallops, que ens havia de parlar sobre «L'efecte Priorat», aquesta sessió de la tarda hagué de quedar suspesa.

Per tant, vam allargar i aprofitar al màxim la interessant visita als cellers del «Clos de l'Obac», i amb força consultes i les explicacions ens férem càrrec de les diferents manipulacions que comporta l'elaboració d'aquests vins per tal d'aconseguir una qualitat de prestigi mundial. També ens férem càrrec de l'enorme cost de les inversions, tant d'emmagatzematge com de renovació tecnològica, cosa que comporta el fet d'estar al dia amb prestigi en els mercats mundials.

Ja de nit retornàrem a casa satisfets de la bona jornada que havíem passat.

En el «balcó del Priorat».

Visita al celler Clos de l'Obac.